

2021 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (*Corte suprema di cassazione* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Azienda Sanitaria Provinciale di Catania / Assessorato della Salute della Regione Siciliana*

(Byla C-128/19) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Valstybės pagalba – Žemės ūkio sektorius – Infekcinėmis ligomis užsikrėtusių gyvulių skerdimas – Kompensacija gyvulių augintojams – Reikalavimai pranešti ir susilaikyti nuo įgyvendinimo (angl. standstill) – SESV 108 straipsnio 3 dalis – Sąvokos „esama pagalba“ ir „nauja pagalba“ – Reglamentas (EB) Nr. 659/1999 – Atskiroms pagalbos kategorijoms taikomos išimties – Reglamentas (ES) Nr. 702/2014 – De minimis pagalba – Reglamentas (ES) Nr. 1408/2013)

(2021/C 278/04)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Azienda Sanitaria Provinciale di Catania*

Kita kasacinio proceso šalis: *Assessorato della Salute della Regione Siciliana*

dalyvaujant: AU

Rezoliucinė dalis

SESV 108 straipsnio 3 dalis turi būti aiškinama taip, valstybės narės nustatytai priemonei, kuria siekiama per kelerius metus skirti 20 mln. EUR kompensacijai, pirma, ūkininkams, kurie buvo priversti paskersti infekcinėmis ligomis užsikrėtusius gyvulius, ir, antra, atlyginimui ligos židinių likvidavimo veikloje dalyvavusiems laisvai samdomiems veterinarijos gydytojams sumokėti, turi būti taikoma toje nuostatoje numatyta išankstinės patikros procedūra, jei Europos Komisija savo sprendimu šios priemonės nepatvirtino, išskyrus atvejus, kai ji atitinka 2014 m. birželio 25 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 702/2014, kuriuo skelbiama, kad tam tikrų kategorijų pagalba žemės bei miškų ūkio sektoriuose ir kaimo vietovėse yra suderinama su vidaus rinka pagal [SESV] 107 ir 108 straipsnius, nustatytas sąlygas arba 2013 m. gruodžio 18 d. Komisijos reglamente (ES) Nr. 1408/2013 dėl [SESV] 107 ir 108 straipsnių taikymo *de minimis* pagalbai žemės ūkio sektoriuje nustatytas sąlygas.

⁽¹⁾ OL C 182, 2019 5 27.

2021 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo (trečioji kolegija) sprendimas byloje (*Tribunal Supremo* (Ispanija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España / VR*

(Byla C-504/19) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Bankų priežiūra – Kredito įstaigų reorganizavimas ir likvidavimas – Direktyva 2001/24/EB – Kredito įstaigos reorganizavimo priemonė, kurios ėmėsi buveinės valstybės narės valdžios institucija – Teisių, turto arba įsipareigojimų perdavimas „laikiniai įstaigai“ – Gražinimas reorganizuojamai kredito įstaigai – 3 straipsnio 2 dalis – Lex concursus – Reorganizavimo priemonės poveikis kitose valstybėse narėse – Tarpusavio pripažinimas – 32 straipsnis – Reorganizavimo priemonės padariniai nagrinėjamam ieškiniui – Lex concursus taikymo išimtis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 1 dalis – Veiksminga teisminė gynyba – Teisinio saugumo principas)

(2021/C 278/05)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Supremo

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorės: *Banco de Portugal, Fundo de Resolução, Novo Banco SA, Sucursal en España*

Ieškovė pirmojoje instancijoje ir kita kasacinio proceso šalis: VR

Rezoliucinė dalis

2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo 3 straipsnio 2 dalis ir 32 straipsnis, siejami su teisinio saugumo principu ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pirma pastraipa, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama, netaikant jokių kitų formalumų, kitoje valstybėje narėje nei buveinės valstybė narė teismo nagrinėjamoje byloje dėl išpareigojimų, kurie iš kredito įstaigos buvo perimti patvirtinus pirmąją reorganizavimo priemonę toje valstybėje, pripažinti taikytiniais antrosios reorganizavimo priemonės, kuria šie išpareigojimai atgaline data, ankstesne nei teismo proceso pradžia, grąžinti tai kredito įstaigai, padarinius, jei toks pripažinimas lemia, kad kredito įstaiga, kuriai išpareigojimai buvo perduoti patvirtinus pirmąją reorganizavimo priemonę, atgaline data praranda atsakovo vykstančiame teismo procese statusą ir dėl to kvestionuojami ieškovo tame pačiame procese naudai jau priimti teismo sprendimai.

(¹) OL C 363, 2019 10 28.

2021 m. gegužės 12 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (*Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) *WS / Bundesrepublik Deutschland*

(Byla C-505/19) (¹)

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Konvencija, įgyvendinanti Šengeno susitarimą – 54 straipsnis – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija – 50 straipsnis – Ne bis in idem principas – SESV 21 straipsnis – Laisvas asmenų judėjimas – Interpolo raudonasis pranešimas – Direktyva (ES) 2016/680 – Teisėtas tokiam pranešime pateiktų asmens duomenų tvarkymas*)

(2021/C 278/06)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėjas: WS

Atsakovė: *Bundesrepublik Deutschland*

Rezoliucinė dalis

1. 1990 m. birželio 19 d. Šengene pasirašytos ir 1995 m. kovo 26 d. įsigaliojusios Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybės dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo 54 straipsnis ir SESV 21 straipsnio 1 dalis, siejami su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 50 straipsniu, turi būti aiškinami taip, kad pagal juos valstybės, 1985 m. birželio 14 d. Šengene pasirašyto Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos vyriausybės susitarimo dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo šalies, arba valstybės narės institucijoms nedraudžiama suimti asmens, nurodyto Tarptautinės kriminalinės policijos organizacijos (Interpolo) trečiosios valstybės prašymu paskelbtame raudonajame pranešime, išskyrus kai remiantis valstybės, šio susitarimo šalies, arba valstybės narės galutiniu teismo sprendimu nustatyta, kad valstybėje, minėto susitarimo šalyje, arba valstybėje narėje dėl šio asmens tų pačių veikų, kuriomis pagrįstas šis raudonasis pranešimas, buvo galutinai baigtas baudžiamasis procesas.